

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea unei strategii naționale pentru a pune în aplicare reducerea deșeurilor biodegradabile destinate depozitelor de deșeurii, conform articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeurii, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului, „Statele membre stabilesc o strategie națională pentru a pune în aplicare reducerea deșeurilor biodegradabile destinate depozitelor de deșeurii în termen de cel mult doi ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1) și informează Comisia cu privire la această strategie”. Articolul 18 alineatul (1) prevede că „Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a acesteia”. În temeiul articolului 19 din directivă, aceasta a intrat în vigoare la 16 iulie 1999. De aceea, conformarea cu prevederile directivei trebuia să aibă loc la 16 iulie 2001, iar îndeplinirea obligației de a elabora o strategie națională, astfel cum prevede articolul 5 alineatul (1), înainte de 16 iulie 2003.

Întrucât articolul 54 din Actul privind condițiile de aderare nu a stabilit un alt termen pentru noile state membre, Republica Slovacă era obligată, în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directivă, să elaboreze o strategie națională pentru a pune în aplicare reducerea deșeurilor biodegradabile destinate depozitelor de deșeurii pentru data aderării sale, adică 1 mai 2004. Republica Slovacă nu a notificat Comisiei, până în prezent, o asemenea strategie.

De aceea, Comisia Europeană consideră că Republica Slovacă nu a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului privind depozitele de deșeurii.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Regeringrätten (Suedia) la 25 mai 2010 — Försäkringskassan/Elisabeth Bergström

(Cauza C-257/10)

(2010/C 195/22)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Regeringrätten

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Försäkringskassan

Intimată: Elisabeth Bergström

Întrebările preliminare

1. În temeiul dreptului Uniunii, în special în temeiul Acordului cu Elveția privind libera circulație a persoanelor și al articolului 72 din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾, este posibil ca o perioadă de asigurare pentru o prestație familială sub forma unei prestații pentru îngrijirea copilului în funcție de venit să fie realizată prin încadrare în muncă și asigurare în Elveția?
2. În temeiul dreptului Uniunii, în special în temeiul Acordului cu Elveția privind libera circulație a persoanelor, al articolului 3 alineatul (1) și al articolului 72 din Regulamentul nr. 1408/71, veniturile obținute în Elveția trebuie echivalate cu veniturile obținute pe plan național atunci când se determină dreptul la o prestație familială sub forma unei prestații pentru creșterea copilului în funcție de venit?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26.

Ordonanța președintelui Camerei a patra a Curții din 22 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania)
— Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG

(Cauza C-146/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/23)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 153, 04.7.2009.